

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theses Theologicae De Certitudine Morali Quam habere
debet Confessarius de dispositione Poenitentis, ut eum
sepositâ justâ necessitate licitè absolvat**

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1685?]

Pertinens.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951917-8

In 6. Conclus. ostensum est: quod Confessarius possit & debeat habere aliquam speciem certitudinis moralis: potest enim Confessario esse plusquam probabile quod Pœnitens suus sit rectè dispositus: istud etiam, sepositâ necessitate, oportet sive debet esse: sed plusquam probabile, est certum aliqua specie Certitudinis Moralis: Ergò &c.

Ex 7. Concl. patet: quod non possimus prudenter aliquid judicare verum, nisi istud sit nobis plusquam probabile: cum omne probabile adeoque etiam probabilius noscatur sibi habere conjunctum morale periculum falsi: adeoque imprudenter judicari istud esse verum: imprudentius verò, præcipuè in rebus magnis, agi secundùm id quod solum est probabilius licitum; ubi nimirum oppositum certò licet, Hinc judicium prudens debere esse moraliter certum, adeoque malè nos culpari ab illis, qui in locum Moralis Certitudinis in hac materia substituunt Judicium prudens. Quod verò Concil. & Patres vigentibus Canonibus pœnitentialibus, non tam sæpè, ac nos hodie, locuti fuerint de Certitudine Morali mirum non esse, cum ritè expletâ pœnitentiâ Canonum, sat certò constaret de Pœnitentis dispositione.

Concl. 8. probavimus: quod Confessarius dum adest justa necessitas, licitè absolvat Pœnitentes dubiè dispositos: justam verò necessitatem tum esse, quando inter signa pœnitentiæ & ipsam necessitatem est quædam proportio; ita ut in dubiè dispositis quantò minor est absolvendi necessitas, tantò majora pœnitentiæ signa requirantur; & quòd necessitas est major, eo minora pœnitentiæ signa sufficiant: eamque necessitatem posse locum habere imprimis ex parte ipsius Pœnitentis; deinde quandoque ex parte Confessarii, & nonnumquam ex parte Loci & Temporis: sed cavendum esse ne ista necessitas nimium extendatur.

Concl. 9. Exhibuimus, quæ Illust. D. Internuntius voce & scripto de Authore Methodi testari dignatus est.

Ex Appendice denique patet, quod Adversarius noster circà facta, quæ mihi adscribit & potissimum circà illud, quo toti mundo persuadere conatur, me tradidisse doctrinam de Sigillo, Conclusionem primâ Appendicis expressam, patet, inquam, inde Adversarium nil minus meritum esse quàm titulum FIDELIS RELATORIS: nec minori falsitate libellum ejus vocari FIDELIEM RELATIONEM, quàm sit falsitas illa, quâ mihi adscribit doctrinam antedictam de Sigillo Confessionis, & alia quædam quæ in libello isto facta commemorat. Jam tum concluderem, nisi justa indignatio cogeret rursus detestari horrenda illa RELATORIS FIDELIS verba "Præses Hovii illos (Collegii Pontificii Theologos) ad se venire curavit animo, sciendi veritatem, & plures comparuerunt & in præsentia sua prædictam doctrinam scripserunt & declaraverunt esse sui Præsidis Pontificii, quos conatus fuit melius docere. Hæc verissima esse affirmat prædictus Præses Collegii Hovii, paratus juramento confirmare: item quod non dicat hæc animo calumniandi."

Hæc accepta prout debent, & prout sonant, dico ego falsissima esse & nullatenus posse sine perjurio, juramento confirmari: quandoquidem ex testimonio Theologorum ante allegato constet: quod ab unico solum dubitante & quidem reliquis sex nihil prorsus de casu scientibus, ille fuerit dictatus, à nullo subscriptus, omnibus inter hæc protestantibus, quod istud testari non vellent. Præterea cur RELATOR FIDELIS si tale testimonium habeat istud non producit in suo libello, potius quàm illa testimonia quibus ipsemet in suum favorem testatur, ut fucum faciat, corrodât. Denique si tale testimonium reverà habeat, saltem jam illud proferat, nec opus erit, ut pergat alia quærere, aut ut pergat pro testimonio contra me acquirendo, me nunc ad Facultatem, nunc ad N. D. B. libelli sui Approbatorem, nunc ad Theologos per ambages & fallacias mittere, & circumducere.

P E R T I N E N S.

P Arabolicum illud, Diabolus non solet apparere in corpore humano, nisi ex pede brutali, caudâ, vel cornibus deceptio notari possit, significat: quod calumnia solent habere notas ex quibus falsitas illarum possit deprehendi.

F I N I S.